

Adalet.az müsahibəni təqdim edir:
Rza Rzayev hər kəs "Dolu" filmində canlandırdığı və xalqın sevimlisinə çevrilən Drakon obrazından tanıyır. Aktyor müsahibəsində fəaliyyətini davam etdirdiyini, yeni işlər üzərində çalışdığını bildirib.

Rza Rzayevlə müsahibəni təqdim edirik.

- Həyatda prioritetiniz nədir?

- Hamı kimi torpaqlarımızın işğaldan azad olunması və bu prosesdə arzuolunan iştirakım.

- Tələbəlik illərində qarşınıza qoyduğunuz məqsədlərə çatdı bilmisinizmi?

- Heç vaxt arzu-istəklə və qarşıya məqsəd qoyaraq yaşamamışam. Həyatda çox vaxt istəmədiklərimizi yaşayırdıq. Həyatımızda baş verənlərin çoxu iradəmdən asılı deyilsə, mənasız üz-üzə gəlmək, ona qarşı durmaq, belə mübarizə aparmaq nəyimizə lazım? Əgər bilmədiklərimizi yaşayırsaq, nəyə və niyə hazır olmalıyıq ki? Sadəcə, yaşam üçün bəzi təməl qanunlar var ki, onlara əməl etməyə çalışıram. Baş verməyənlər yaşanmamış proseslərdə, sadəcə baş verənlərə hazır kimiəm.

- Bəs hazırda əsas məqsədiniz və hədəfiniz nədir?

- Bildiyiniz kimi iki ildir dövlət işindən uzaqlaşmışam. New-York Kino Akademiyasında rejissorluq kursu keçmişəm. 80-ci illərin Hollivud əfsanəsi sayılan Şilton Hilbertdən rejissorluq dərsi almışam. Hal-hazırda Türkiyədə sinema və tv üzrə magistrlər təhsili alıram, diplom işindəyəm. Bu sahədə əsas hədəfim kinonu Azərbaycanca danışdırmaq və Azərbaycan kinosunun əsaslarını yaratmaqda iştirakımdır.

- Bu sənətə ali təhsil almadan yiyələnməyin bariz nümunələrindən biri sizsiniz. Bildiyiniz kimi Kventin Tarantino da hazırda məşhur olduğu sahə üzrə təhsil almayıb, amma indi kino dünyasında ilk ağıla gələn insanlardan biridir. Kinoda uğur qazanmaq üçün təhsil vacibdirmi?

- Kino sahəsinə 1997-ci ildə aktyor kimi gəlmişəm. Sonra müxtəlif səbəblərdən uzaqlaşmışam və "Dolu" filmi ilə yenidən dönmüşəm. İki il öncəyə qədər aldığım təhsillərin heçbiri kino ilə bağlı deyildi, bəlkə də mənə daha çox kinoya bağlayan bu oldu. Başqa sahələrdən qaçma səbəblərim var idi, amma qaçmağa "yerin" olmaması ağırlı idi. Kino həyatımda "tutacaq" funksiyası daşıyır. Uçurumdan düşən insanın, uçurumda bitən ağacın budağından tutması kimi, orda asılı qalma işə zaman və tələmələsidir. Yenidən kino təhsili almağın film sahəsinin təməl qanunlarını dərinlən öyrənmək istəyimdən irəli gəlir. Təhsil önəmli, fərqi yoxdur bunu universitetdə hansısa müəllimdən alırsan, fərdi hazırlayırsan. Onsuz da universitetdə müəllimlər də kitablarda yazılanlardan öyrədirlər. Sadəcə müəllimin əhəmiyyəti ondadır ki, o bir neçə ilə öyrəndiklərin sənə bir neçə aya öyrədə bilər. Rejissor sahəsi elə bir sahədir ki, ora hazırlıqlı insan gəlməlidir. Təhsil insana reseptləri verir. Hazır reseptlərə işə uğur qazanmaq mümkün deyil. Bu bütün sahələrə aiddir. Əsas olan insanın yaradıcı təxəyyülüdür. Təxəyyül qazanmaq isə təhsillə mümkün deyil. Təhsil təxəyyüldə olanların idarə olunması üçün alətlər verir. Sənətdə uğur qazananların çoxu hazır reseptlərdən imtina edib təxəyyül

gücünə inananlardır. Təxəyyül vasitəsi ilə etdiklərimi və bildiklərimi sonra kitablarda oxudum. Demək olar ki oxuduqlarım hamısı oxumadan bildiklərimdi. Bütün keşflərin səbəbi təxəyyüldü. İnsan keşf edəndə heçnə tapmır, olanı tapır və buna da keşf adı qoyur. Bilmədiklərimiz olmayan anlamına gəlməməli. Ən önəmli iş budur, insan öncə olanları öyrənməli, bilməlidir ki olmayanları keşf edə bilsin. Mövcud olan qanunları bilmədən, onları pozmaq, yenisini keşf etmək mümkün deyil. Mövcud olanı öyrətmək funksiyasını isə təhsil yerinə yetirir. Təhsil davamlı prosesdir. Bunu təkcə universitet oxumaqla təmin etmək mümkün deyil. Universitet bir zaman kəsimində insana verdiyi təhsili hüquqləşdirir. Dediyniz şəxslərin hamısı təhsilli şəxslərdir, sadəcə təhsillərin hüquqləşdirməyiblər, universitet oxumağı vaxt itkisi hesab ediblər. Bir çox dünya ulduzları bu faktı etiraf ediblər, bunlardan biri də Mel Qibsondur.

- "Dolu" filmində oynadığınız Drakon obrazından sonra gələn dövətlərdən imtina edirsiniz. Yaratdığınız obrazın hər kəsin sevdidi drakonun insanların gözündən düşməyini istəmirsiniz. Bəs hansı obraz sizi qane edə bilər?

- İnsan filmlə baxanda oradakı obrazlarla özdeşləşir. Kinonun da gücü bundadır, həm də başqa sənətlərdən fərqi və üstünlüyü. Seyirci filmdəki obrazların yerində özünü bilir. Cəmiyyətimizdəki çoxluq Drakon obrazı ilə özdeşləşib, özünü Drakon bilir. Mən də, bir vətəndaş kimi bu obraza hansısa bir rol ilə xələl gətirmək istəmirəm. Aktyor kimi maddi və rol itkilərim olsa da, insan və vətəndaş kimi mənəvi qazancım daha çoxdur və bu seçim özümündür. Sənət insanı imtina etməyi bacarmaldır, çətin olsa da. İmtinalar insanı mənə və şəxsiyyətə çevirir. Çünki sənətdə şəxsiyyət və sənət yaradıcılığı vətətdədir. Şəxsiyyətsizlik sənətin virusudur, istedadı məhv edən virus. Elm şəxsiyyətsiz ölüşə bəslər, sənətdə işə bu mümkün deyil. Çünki, sənətin birinci funksiyası insan yetişdirməkdir, yeni insan. Kinonun da əsas məqsədi, yeni

insan yetişdirmək, yeni insan hazırlamaqdır. Sənət insanı azad olmalıdır, onun senzurası isə vicdanı və peşə şərəfidir. Sənət insanının nəyi edə bilər, nəyi yox onu peşə sənəti və vicdanı müəyyən edir. Peşə şərəfi və vicdanım Drakon roluna xələl gətirəcək heçbir rolları qəbul etməməyimi şərtləndirir.

- "Dolu" filmi Sizin üçün xüsusi bir əhəmiyyət kəsb edir, ya çəkildiyiniz növbəti filmlərdən biridir?

- "Dolu" filmi sənətə ikinci dəfə qayıdışıma, həm də tələyimi sənət və sinema ilə bağlamağıma əsas oldu. "Dolu" tərcümeyi-halında önəmli yer tutur. Bizləri mərkəzə gətirən, gözləri bizə zillədən, bizlərə sevgi qazandıran sənət əsəridir. Növbəti uğurlarımıza gədən yoldur.

- Azərbaycanda kinematograf nə dərəcədə inkişaf edib?

- Öncə söyləyim ki, Azərbaycan dövləti Mədəniyyət və Turizm nazirliyinin ifadəsində kinoya böyük qayğı göstərir. Sovet vaxtı çəkilən bir çox filmərimiz var ki, dövrləri üçün çox əhəmiyyətli filmlərdir. Məzmunların kənara qoyub sənət baxımından söyləyəm. Məsələn, "Nəsimi", "Dəli Kür", "Axırıncı aşırım" filmləri. Müstəqillik qazandıqımız illərdə çəkilən bir çox filmlərimizi də, sənət baxımından dəyərləndirmək olar. Kinonun çəkiliş texnikası nəyin ki, ildən-ilə, gündən-günə dəyişir. Bu rəqabətə tab gətirmək üçün çoxlu əsaslar və vasitələr lazımdır. Azərbaycan kinosu Sovet ənənələrindən uzaqlaşmalı, necə ki Rusiya və başqa ölkələr bundan uzaqlaşmış, öz milli kinolarını yaratmaq prosesindədirlər. Bizdə də kinonun milliləşdirmə prosesinə keçməsi üçün ciddi əsaslar yaratmaq lazımdır. Bu gün dəbdə olan festival filmlərinin çəkilməsindən imtina edilməlidir. Çünki, festival filmlərini hansısa təşkilatlar həyata keçirir, həmin təşkilatların öz maraqları və şərtləri var. Bu maraqlar və şərtlər, bizim dövləti və milli maraqlar üst-üstə düşür. Bu düşüncə dəyişməlidir. İlk öncə Azərbaycan və azərbaycanlılar üçün film çəkilməlidir. Kinonu Azərbaycanca danışdırmayana qədər heç bir inkişafdan söhbət gedə bilməz. Söhbət dialoqların Azərbaycanca olmasından gəlir. Filmin dilindən tutmuş aktyor oyununu və rejissor quruluşuna qədər Azərbaycanca danışmalıdır. Bu asan proses deyil, buna illər lazımdır.

- Sizin fikrinizcə, xarici arenada Azərbaycan filminin uğur qazanması üçün nə etməliyə? Problem aktyorlarımızdadır, ya rejissorlarda? Dünya miqyaslı film yarada bilmək üçün xarici aktyor yaxud rejissorlara ehtiyac var?

- Azərbaycan kinosunu Azərbaycanca danışdırmalıyıq, təkrarçılıqdan, başqaların yamsılamaqdan və gəvəçəlikləndən uzaqlaşmalıyıq. Azərbaycan kimliyini film dili ilə dünya seyircisinə tanıtmalıyıq. O, nə düşünür, onun həyat baxışı nədir, dünya ilə münasibətdə hansı vasitələrdən istifadə edir, onun dəyərləri ümumi dəyərlərlə necə uzlaşıp, o, necə

sevir, necə nifrət edir, nəyi qəbul edir, nəyi qəbul etmir, başqaları ilə fərqi nədədir. Bu fərqlilik dünya seyircisinin bizim filmlərimizə baxmağına səbəb olacaq. Hər şeyi göstərən işıqdır. Biz öz işimizdən istifadə etməliyik, öz işığımız isə bizim ruhumuzdur. Məşhur "Pianoçu" filmi var. O filmi eyni ilə hansısa bir İngilis rejisoru çəksə idi, o təsiri başışlamazdı, çünki orda yəhudi ruhu olmaycaqdı. Başqası bizim görmək istədiyimiz tərəfə işıq tutmaz. Buna görə də, nə xarici aktyora, nə də xarici rejisora ehtiyac yoxdur. Bizi görmək istəməyənlərin gözüne girmək istəsək də, bizi görməyəcəklər. Ona görə də, ilk öncə özümüz özümüzü görməliyik, ilk öncə aktyorumuz, rejissorumuz özümüzü hörmət etməliyik. Bizi nə başqaları oynaya bilər, nə də çəke bilər.

- Azərbaycanda prokat ənənəsi yaranmış deyil, necə olmalıdır? Xarici kino strukturunu Azərbaycanda kinosunda yaratmağa ehtiyac varmı?

- Prokat ənənəsinin yaranması üçün ilk öncə çoxlu film çəkilməli və regionlarda çoxlu kinoteatrlar açmalıyıq. Kinonun inkişafı eyni zamanda əhalinin sayına bağlıdır. Kino həm də biznesdir, pul gətirməlidir. Bu gün o sahələr daha çox inkişaf edir ki orda pul qoyub, pul qazanırsan. Xarici kino strukturunu Azərbaycanda qurmaq mümkün deyil. Çünki Azərbaycanın nə o qədər əhali sayı var, nə də ki, kinoya dünya kinosundakı qədər pul qoyub pul qazanmaq olar. Reallıqlar nəzərə alınmalıdır. Kiçik büdcəli filmlər çəkilməlidir ki, filmə qoyulan pulu geri qaytarmaq mümkün olsun. Qabaqda gedənin arxasınca qaçmaqla ona çatmaq olmaz. Ona çatmağın və yanaşı getməyin bir yolu var - fərqli yollar getmək. Təkrarçılıq heç vaxt inkişaf olmayıb, əslində geriçilik əlamətidir. Milli psixologiyamızı və reallığı nəzərə alıb öz kino industriyamızı yaratmalıyıq.

- Sizin fikrinizcə, müasir kino qəhrəmanlarımızı cəmiyyətə tanıda bilirmi?

- Kino qəhrəmandan qəhrəman yaratmır, kinonun funksiyası olmayanı yaratmaq, olanı isə tanıtmadır. Təxəyyül vasitəsilə uydurduğumuz qəhrəmanları kino bizə reallıq kimi təqdim edə bilər. Biz o millətlərdən ki, uydurma heç nəyi qəbul etmirlər, elə uydurma qəhrəmanları da. Başqalarının uydurmaq istədiyi qəhrəmanlar bizim real qəhrəmanlardır. Bu qəhrəmanları tarixin yaddaşına möhürləməyə Azərbaycan rejissorlarının peşə şərəfidir.

- Bir qədər də gələcəyə olan planlardan danışaq. Hazırda qısametrajlı film çəkirsiz. Filmin əsas süjeti nədən ibarətdir və tamaşaçılarımızı nə zaman sevindirəcəksiniz?

- Çəkdiyim qısametrajlı filmin adı "Geyinilməmiş ayaqqabılar"dır, həm də diplom işimdir. Hazırkı dövrəndəyik. İnşallah 1-2 aya filmin çəkilişləri bitəcək. Protokol qaydalarına pozmaq istəmədiyim üçün filmin sujet xəttindən danışmaq istəmirəm. İnşallah film biter və bu haqda danışarıq.